

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătare pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 29 Maiu v.

„Pester Lloyd” comunică că ministrul president, Col. Tisza, a adresat către toate jurisdicțiunile patriei un cerculariu, prin care revocă ordinațiunea sa, care restringea libertatea adunărilor.

Nu cercetăm care a putut fi motivul ministrului president la delăturarea restringerei. Ne bucurăm de fapt în sine, pentru-că delătură deo parte pretecul de amestec nechiemat din partea funcționarilor politici sirguitori, cari ved în cele mai nevinovate manifestări amenințarea întregității statului; de altă parte delătură pretecul celor ce cuprinși de un liberalism effin, dau înclinării lor spre neactivitate o față de martiriu politic.

Revocarea ordinațiunii ministeriale în societatea delăturării pretecelor pomenite, devine și mai însemnată pentru timpul în care se arată. Ministrul emite cerculariul seu în ajunul alegerilor celor nouă dietali. Se poate că ministrul a avut în vedere popularitatea sa înaintea alegătorilor. Împregiurarea acésta nu impută întru nimic momentuositatea cerculariului ministerial încât ne privește. Pentru-că românii pot prea bine să lase la o parte ceea ce va fi gândind ministrul cu revocarea și să-și caute de ceea ce le este lor folositoriu, va să dică, să se folosescă de partea ei practică.

Alegătorii români pot așa dară după revocare fără nici o pedecă să se adune și să se consulte asupra atitudinii lor. Ei își pot statorii programă, după care să se orienteze la viitorile alegeri și, mai departe chiar, după care să se orienteze și cei aleși. Eată însemnătatea practică pentru români a cerculariului ministerial.

Punem mare preț pe adunări și consultări prealabile în afaceri publice de tot felul și numai puțin pe cele generale politice a le patriei, căci din aceste are să ese rezultatul dorit de tot omul de bine, salutea statului.

Condiționăm înse astfel de consultări de la seriosul studiu al tuturor lucrurilor. Cel ce se intrunesc în adunări spre consultare trebuie să cunoscă, nu numai așa pe deasupra și din spuse, care a fost atitudinea românilor de trei-deci de ani încóce, dar ei trebuie să scie toate amenunțele aspirațiunilor române ca atare de la 1848 încóce până în ziua de astăzi.

De la fiesce care alegătoriu nu putem cere toate amenunțele. Le cerem însă de la acea parte, care se numește inteligență, și a cărei datorința morală este a cunoscă actele premergătoare a le națiunii sale, de ore ce numai așa poate figura ca conducător, un rol, ce prin pozițiunea sa în societate la totă întâmplarea i se cuvine. Fără de cunoscința actelor premergătoare și fără de cunoscința intențiunii acelor ce au creat acele acte, inteligența însă se află în întunec și scriitura ne spune ce se alege de conducători și de conduși, când și unii și alții sânt în întunec în privința chiemării lor: — și unii și alții „cad în gropă.”

Cu alte cuvinte, voim să dicem, că a fi românii în afaceri politice serioși sau prefăcuți sentimentaliști este un lucru foarte defectuos, ba de dreptul păgubitoriu. Numai a declama de naționalitate, libertate, egalitate și de câte alte vorbe pompoze nu este de ajuns. Aceste, fără de o adevărată aplicare a mijlocelor, prin care să dea un folos practic acelor căror li se declamează, nu numai că nu folosesc ceva, dară din contră strică, pentru-că prin astfel de rodontade se adorme adevărata consciință națională și în urma lor ne trezim acolo, unde ne-am trezit de atâtea ori, când am vorbit și scris mult despre sorțea națiunii, despre justele ei aspirațiuni și în practică am vădit că se seversesc lucruri, cari fac tot mai contrariul dela aspirațiunile noastre.

Deci, dacă este vorba ca în viitoriu să nu mai repețim greșelile din trecut

să caute toți cei ce egala libertate nostru să re-itate române în rëndul celor a naționalității, cu cari sântem destinați a trăi în una și aceeași patrie.

Bine rumegate și studiate toate lipsele spre ajungerea acestui scop național și patriotic ne vor duce de sigur și la modalitatea celei mai bune procederi, care n'are să fie în paguba nimeni, dar nici în paguba noastră.

Sperăm că experiența din trecut cu asprele ei lecțiuni ne va fi adus acolo, încât să găsim inteligența noastră română calea cea adevărată și să pregătescă o cale, de care românii să aibă un adevărat folos.

Revista politică.

Încă două zile și areopagul european, congresul, va fi întrunit. Totă lumea astéptă cu nerăbdare să audă ce se va hotări în acea întrunire. Până a afla ce se va fi hotărit în congres, foile oficiose din Austro-Ungaria, mai fără deosebire, serbeză întrunirea congresului drept de un triumf al politicei contelui Andrassy. Presa magiară opozițională este de altă părere, ea nu prorocesc tocmai succesele cele mai strălucite pentru contele Andrassy în congresul cel mai de aproape.

„Pesti Naplo” dice, că dacă tratatul dela San Stefano este rezultatul politice de până acum a contelui Andrassy, atunci politica acestuia se condamnă de sine, pentru-că el a respins tratatul dela San Stefano. Succede însă congresului a întemeia pacea și a regula orientul, atunci ne va da cinoșura, după care să judecăm politica lui Andrassy, asemănarea între ceea ce a fost mai înainte și între starea cea nouă întru cât privește interesele noastre. Nu se poate deslega pacinică cestiunea orientală în congres și se începe resbelul cel mare, politica cea veche atunci este condamnată, pentru-că nu ș'a ajuns scopul, ci a produs resboiu;

în cazul acesta se începe o nouă politică, în care evenimentele se vor ivi cu putere elementară, pentru a deslega acea cestiune, care toți diplomații n'au fost în stare a o deslega.

„Kelet Népe” scrie: dacă s'au înțeles Anglia cu Rusia, pozițiunea noastră în congres va fi cum se poate numai gândi mai rea. Germania nu se va espune pentru noi și Anglia numai în măsura precum ne am espus noi pentru Anglia.

„Közvélemény” dice: Contele Andrassy așa dară va primi Bosnia și Erțegovina din mâna congresului. Va împedea acésta însă autonomia Bulgariei și crescerea influinței rusesci pe peninsula balcanică? Nici decum. În zadar se dice că tratatul dela San Stefano are numai însușirea unui proiect și ca atare se va modifica în congres. Contele Andrassy va merge la Berlin ca un diplomat, care va avé să constate numai fapte implinite, fără de a fi în stare a le și resturna.

Din Bucuresci se scrie că în 5 Iunie a avut loc un mare consiliu de ministri, la care au luat parte amândoi presidenții camerilor și mai mulți membri de frunte din camerele legislative. În consiliu s'a hotărit a se trimite la congres ministrul president I. Brătianu și Cogălniceanu. Scopul trimiterii este esoperarea de a pute lua parte la congres și a reprezenta România cel puțin cu vot consultativ.

Scirea acésta se întărește prin alte sciri ulterioare, adaugându-se că în locul lui I. Brătianu president al consiliului de ministri va fi C. A. Rosetti și pe Cogălniceanu îl va suplini interimal Stătescu. Delegații la congres vor fi însoțiți de deputații Sturza și Ferechidi. Ziua plecării la congres era ficsată pe 9 Iunie n. Într'o ședință secretă ținută cu o zi mai înainte camerele din Bucuresci au hotărit, că ministrii, fără considerațiune la amenințările sau ademenirile cuiva, să protesteze cu tot adinsul contra

FOIȚA.

Geniul României.

Armatele voinice campéză la Balcani.

Dar țera n'are lipsă de brațele 'narmate,
Căci tot Românul pörtă simțirile 'nălțate,
Și țera este 'n pace, liman în uragani.

Da, țera 'ntrégă astăzi un frate e și-o sor,
Un suflet, o voință, un tainic dulce dor.

Azi preste toți planéză un geniu nesciut,
Acoperit mulțimei; ci'n sântă inspirare
Poetul și preotul cunosc a lui suflare,
Căci ochiul divinării de ani l'a prevețut.

E geniul României, ce-adă țera lin:
Elisaveta Dómna, ce pört' al păcei crin!

„Femei române! Ziua de probă a sosit!
Tot, ce a pus Creatorul în pepturile noastre,
Tot, ce puteți cuprinde cu sufletele vóstre,
Tot, ce în lume poate fi vrednic de iubit; —
Tot, ce e 'nalt și nobil, ori care dar și char,
Aduceți și depuneți p'al patriei altar!

Probați, că sântei fice augustului Traian!
Că frații, fii vostri sânt Grachi ai libertăței,
Apărători ai crucei, luminei și dreptăței,

Fii de Mihai și Stefan, seménță de Roman.
Probați, că vocea țerei, ce astăzi a sunat
Doiosă, dulce, tare, la suflet v'a intrat!

Cu Domnul nostru 'n frunte bărbății stau în câmp
În grija noastră-s date străbunele camine,
Ca sanctuarie scumpe grijiți-le prea bine;
Plăcere, vanitate azi nu au loc și timp!
Bărbatul în resbele — așa vrú Dumnețeu —
Femea 'n cercul casei lucreze lucrul seu.

Cu mâna vóstră blândă resbelul îmblandiți!
Gătiți vestiminte, chranec și fragede-asternute
La cei ce pentru țera se luptă cu virtute,
Și cad și zac ca snopii prin câmpii de glonți cosiți.
Femei române! Țera ne chiamă, se-i urmăm;
La mama, fice bune, și sufletul se-i dăm!” —

Ea dice, și pogoră din vechiul tron domnesc.
Și mâna delicată, deprinsă 'n chindesele,
La pânza țerănescă, ia ac și cărligele,
Croiesce, cose, 'nsemnă vestmântul soldățesc!
Țăria datorinței din ceruri implorând,
Devine vultur aprig porumbul lin și blând.

Și vocea ei străbate colibă și palat.
Ca sórele cel dulce în cap de primăveră,
Ce ghețele topesc și face se resară

Pe totă colinița cunune de 'mpărat:
Așa prin țera 'ntrégă la inimi inimi sbor;
E geniul României, ce 'ndrăptă sborul lor.

Erida, ce desbină, infernul și-a ales;

Și cei-ce eri în certe, în ure, minți ușore
Clociau, ca 'n vezunie, la planuri destructore,
În farmec, preste nópte, simțirea și-au cores.
Și cei-ce eri, o Dómne, fieroși s'au evitat,
Ei astăzi se salută: Christos au înviat!

Țeran, boierin, măiestru, soldat sânt astăzi frați.
Toți, toți cu pietate dau sânge și sudore;
Spre una fentă 'naltă, a patriei onore,
Alérgă toți ca unul cu pași întraripați.

Bărbatul și femea se 'ntrec în fapte mari:
Poeții României fac azi pe chronicari.

Fația nu se stinge, și nóptea e un veac;
Prin sate și orașe, colibe și salone,
Lucrăză mâni măiestre cu mii și milioane,
La bóla cea cumplită, resbel, să-i facă leac.
Și-alătura cu mama copila de trei ani
Descóse, face scame, s'ajungă la „Curcani.”

Și ce-a sunat la Istru, resună 'n depărtări;
Cum duce lin zefirul profum de vioarele,
Cum salutări ne cântă suave rëndunele
Din clime fericite, de preste țeri și mări:
Așa la Prut și Timiș, Criș, Someș, Murăș, Jiu,
D'odată schintează un foc de suflet viu. —

Da, geniul României vegheză ne'ncetat.
Aici e prin orașe, aici la câmp, la munte,
Și toți urméză veseli, căci el e tot în frunte,

Cu sceptrul seu de grații, ce cerul i-a donat
Gătele face nóptea, le-adună, pune 'n rënd,
Și ziua légă rana osténului oftând.

Cu Dómna se'nsoțesc un chor ne mai vędut.
Din schituri ese Maica de lume depărtat,
Din vechiele palate domnița delicată:
Țerancă, principesă vin subt al crucei scut.
Spectacol demn de ângeri, modest și glorios!
Se fac mironosițe la frații lui Christos.

Și 'n scurt s'alină rana sub mâni pline de dar.
Căci nu mamona régră dictéz' a lor lucrare,
Ci sauuu caritate cu blânda sea spirare
Nutresce 'n pepturi focul ca p'un altar.
Cu sufletul dau suflet la bolnavi și-răniți:
E patria, carea-i légă și-i dá 'n tineriți!

O scumpă Romanie, fericite Te numesc!
Când Domnul Teu în arme hotarcelo-
Ți păzesce,

Când Dómna prin virtute coróna-Ți
strălucesc,
Când fiii Tei cu Dênșii un suflet se
simțesc.

O lacrimă ferbinte înnécă cântul meu.....
Salute Români! Cu Tine-i Dumnețeu!

Eugen Silvan.

despărțirii Basarabiei de către România.

Din Sârbia se scrie la „Polit. Correspondența”: „Ministrul Ristici plăcă preste Viena la Berlin. Acolo se va născuși în timpul congresului a pune la inima persoanelor de influență interesele țerei sale. Mai departe are misiunea de a lucra pe lângă cabinetul din Viena ca acesta să nu facă pedeci lărgirei Sârbiei spre Sârbia veche. În Berlin va lucra Ristici ca Sârbia să rămână în posesiunea teritoriului ce l țin ocupat cu trupele sale.

După o corespondență din Belgrad a țiarului vienez „Die Presse”, dl Ristici, ministrul de esterne al Sârbiei, în urma îndemnului Rusiei, se va duce la congresul ce se va ține la Berlin la 13 Iunie, însoțit de cunoscutul locotenent-colonel și etno-cartograf Dragosevici și de d. Betan, secretariul diplomatic în ministeriul de esterne. Ministrul Ristici crede a se oprî câte-va zile în Viena.

În Belgrad se crede că aspirațiunile Sârbilor asupra vechei Sârbii se vor îndeplini, mai ales după promisiunea că cabinetul din Petersburg va pleda pentru mărirea teritoriului sârbesc.

Tote petițiunile și documentele, prin cari locuitorii din noua Bulgaria de vest cereau Împăratului Alecsandru și prințului Milan aneșarea teritoriului lor cu al Sârbiei, se vor depune congresului de către ministrul Ristici.

În lipsa ministrului Ristici, interimul îl va face ministrul de justiție Gruici, înlocuind și pe președintele consiliului, care se va duce la Marienbad pentru a face cură.

Principele Muntenegrului a signalizat de nou consulatului din Antivari mișcări de trupe turcesci, cari sunt de natură agresivă. Comandantul turcesc însă a dat asigurări de pace.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

De pe Murș, în 26 Maiu 1878. Dle Redactor! Multe lucruri frumoșe și netede scrieți d-văstre țiaristii prin novele. Cetim și noi bieții provincialiști cât ajungem și cât putem, ba și învățăm câte ceva din ele. Una am învățat și eu de când cetesc novele și acesta este, cumcă nici d-văstre nu sunteți în stare se mulțumiți gustul tuturor. Cu tote aceste se-mi ierți, die redactor, că d-văstră țiaristii încă nu preveniți pre publicul cetitoriu în totdeauna la momentul trebuincios, cu cele ce trebuie se scrieți spre luminarea lui — din contră mai cu samă se întempla, de se discut prin țiaristica noastră cestiuile, atunci când omul are a face cu fapte complinite, sau

după cum țice proverbul românesc „după ploie căciula de oie.”

Noi pre la sate ve întrebăm bunăoră acum: că ore țiarele năstre de ce nu încep a pregăți pre public pentru procsimile alegeri dietali? și ne punem multe și multe întrebări, pre care noi nu le putem rezolvi, și așteptăm ca să fim luminați din partea d-văstră, domnilor țiaristi, așa după cum ved că o fac jurnalele ungurești cu publicul lor*). Mai de unădi am cetit în „Observatoriul” un articol în care redacțiunea promitea a tracta cestiuinea alegerilor la dieta din Pesta într'un articlu deosebit și a-și da în asta privință părerea sa. De atunci am tot așteptat după împlinirea acestei promisiuni cu cel mai mare interes, fără ca se-mi ved realizată dorința, de și e timpul suprem.

Să ierți dle redactor unui biet provincialist, care la politica înaltă pricepe cam puțin, — ca se pun totuși prin organul dtale, și de ar vrea să le reproducă și celelalte țiare, și prin acestea — unele întrebări — bărbaților nostri mai luminați, cari se ocupă mai serios și mai cu pricepere cu destinul românilor:**) se ne lumineze dlor asupra următoarelor cestiuini:

1. Au românii transilvaneni să observe și mai de parte o ținută pasiva față cu legislațiunea din Pesta ori nu?
2. Dacă ne vom dechiara iară pre lângă pasivitate, unde să o începem aceea?
3. Să ne înscriem în listele electorali, și să luăm parte la alegerile dietali ori ba?
4. Care sunt principiile năstre în politică, séu în politica observândă?
5. Folosim noi principiilor năstre politice prin aceea, că nu ne interesăm de loc, că alegătorii români să se înscrie toți în listele electorali? — ori să înscriem, să reclamăm etc., dară să nu candidăm și să nu alegem?
6. Ore bine este, ca să lăsăm pre alegători și la nouele alegeri prada corteșilor unguri, ovrei etc. ca se alégă prin ei în cercuri electorali curat românesci deputați magiari, ovrei, nemți etc. despre cari dl Ioan Balomiri apoi să scrie în „Observatoriul”, că sunt reprezentanți ai românilor?
7. Ori dora va fi mai bine ca să iee inteligința noastră disciplina alegătorilor români a mână și în cercurile electorali românesci să alégă românii deputați români?
8. În urma nouei împărțiri teritoriale, înmulțindu-se în ținuturi ro-

*) Veți Nrii . . . 60 „Telegr. Rom.”

**) Să nu crești că omenii dorm; Dl Moritz Pál a fost aici și a conferat cu unii naționaliști passivi. Red.

Libera comună regescă Reșinariu.

(Schia istorică compusă de Petru Broté).

Comuna Reșinariu se află dela Sibiu spre amedă și la pōla munților cari despart Transilvania de România. Calea dela Sibiu la Reșinariu un mil și jumătate se întinde pe câmpul către pădure și este înfrumșetată pe amendoue părțile cu arbori. Pădurea este proprietate comună și cultivată așa de bine cum sunt puțin păduri în Transilvania. Dintre stejari vechi de 3—400 ani se taie pentru foc în tot anul, iar pământul după ce în căți-va ani se folosește ca agri se sémână cu ghinde. De aceia pădurea constă din juguri de pământ plantați cu stejari tineri de 5, 10, 15, 20—60 de ani și din stejari vechi de 3—400 ani. Mai sunt pe marginea călei și acățari cari când se află înfloriți dau un aspect și miros plăcut. Nu lipsesc nici brați dar aceștia ocupă puțin loc și sunt cultivați numai pentru frumșetă. Calea prin pădure până la podul care

este preste canalul cu riul ce curge dela Reșinariu este dirésă și se sustine de cetatea Sibiuului; dar de aci în sus pe basa unei invoiiri încheiate cu cetatea Sibiuului sau direș și se sustine de comuna Reșinariu. La eșirea călei din pădure se află o mică zidire în care este o cruce de scânduri, lângă acesta zidire o movilă dela care în sus se începe teritoriul Reșinariului. Calea de aici se întinde dealungul riului și duce în sus prin Reșinariu până în culmea munților ce se ved dela Sibiu. Pentru de a putea rezista puterei riului care la ploie îndelungate creșce tare, este ridicată calea la 2 metri sus dela alvia riului și provedută pe lângă apă atât cu mur de pētră cât și cu zegasuri precum și cu salcii plantate pe ambele părți ale călei până în Reșinariu. Calea acesta dela podul din pădure până la culmea munților cu multe ziduri, canaluri și poduri au constatat pe comuna Reșinariu cel puțin 30 mii florini v. a., dar nici nu se află în tot ținutul Sibiuului o cale așa frumșă și bine dirésă ca acesta până la Sibiu.

mănesci cercurile electorali, ore în câte cercuri sunt alegătorii români în majoritate, și căți deputați români am putea alege?

9. În cas de alegere ce au de a face deputații aleși?

10. Ore nu ar fi consult a se ține conferențe electorali la timp, iară nu atunci când în multe cercuri au trecut ori curg în flōre alegerile; de esemplu cum s'a întemplat pre timpul conferinței de la Alba-Iulia și Sibiu?

D-lor redactori. Ascultați graiul unui om care locuiesce între popor, și luminați-ne din vreme despre tote acestea, dacă nu voiți, că poporul nostru să devină cu totul uneltă orbă în mâna străinilor și pradă tuturor corupțiunilor.

Stan Pățitul.

Națiunile de ginte latină. — Națiunea română. — Concursul societății limbelor române. — Premiul repurtat de d. V. Alecsandri. — Cântecul Latinului.

II.

O ramură deslipită de mult de trunchiul comun, o sentinelă depărtată a ginte latine, a fost mult timp părăsită și uitată la porțile Orientului.

Țările române au jucat, cu tote acestea, și ele un rol în istorie, au avut și ele scurta lor perioadă de civilizațiune, și numai încupe îndoială că ele sunt chieimate a ocupa un loc distins și onorabil în lume.

Traian, printr'o intuițiune a omului de geniu, înțelese că pacea imperiului Roman, adecă a Europei, nu va fi asigurată, decât când va funda la Carpați și la Dunăre un nou Latium, o nouă Romă.

Misiunea Daciei Traiane era, într'adevăr să apere imperiul în contra invasiunilor din afară și în contra barbariei.

Traian, și succesorii sei imediați, nu avură timpul să pue colonia romană de la basinul Dunărei în condițiuni astfel în cât să și pōtă îndeplini, încă de la început, misiunea, ce i se încredințase. Ea însă păstra totdeauna, prin instinct, memoria ideii fondatorului seu, și când presinta destule elemente de forță și de rezistență, ea fu fidelă misiunii sale istorice.

Când istoria timpurilor mediane și a perioadei invasiunilor Turciei în Europa va fi studiată cu mai multă critică și imparțialitate, se va constata că statele române, mai mult decât ori care stat, au adus cele mai mari servicii creștinătății și civilizațiunii.

Un moment, țice un istoric frances, Europa fu sgduită până în fundamentele sale și fu amenințată de a vedé semi-luna înlocuind crucea pe bisericile și catedralele creștine.

De o dată ea se simți liniștită; dar în liniștea sa, ea numai cată să cerceteze care era brațul ce oprea torențele musulmane. „Acest braț era, adaogă istoricul frances, brațul Românilor dela Dunăre.”

Acest adevăr se va pune din ce în ce mai mult în evidență, cu cât se vor publica prețioșele documente istorice, descoperite de d. Esarcu în arhivele Italiei; documente, cari aruncă o viuă lumină asupra acestei perioade a istoriei năstre naționale.

Acastă misiune de rezistență, rezistență, când prin forța armelor, când prin forța inerției, Românii și-au îndeplinit-o, totdeauna, atât în interesul statului lor, cât și în interesul echilibrului Statelor din această parte a Europei orientale.

Pe când state puternice, ca Polonia și însăși Ungaria, au dispărut de pe charta Europei, Statul român a sciut să se strecore printr secole și să și păstreze individualitatea sa politică.

Europa a înțeles, în cele din urmă, misiunea providențială a popoarelor de ginte latină de la Dunăre și de la Carpați, și în anul 1856, ea ne-a dat însărcinarea speciale de a servi, cum a țis Napoleon, de obstacol invasiunilor neîncet renăscēnde de din afară, și a fi, la porțile Orientului, reprezentanții civilizațiunii latine.

Aptitudinile speciale ale României pentru progres și civilizațiune s'au arētat în modul cel mai strălucit, în acești din urmă 20 de ani.

Putem afirma fără temere de a fi desmințiti, că nu este esemplu de o națiune, care, într'un timp așa de scurt, să fi făcut mai repeși, mai mari și mai numărōse progrese, decât națiunea română.

Națiunea dar de ginte latină de la Dunăre este departe de a fi în decadență, și se simte îmbărbătată prin marea idee și marile interes, ce reprezintă în sistemul general politic al Europei orientale.

Ea înțelege, că misiunea sa actuală este a se regenera și a se fortifica, spre a protege Orientul și a permite naționalităților creștine ale Turciei să se desvolte în linisce, sustrăgându-se unei influențe prea mult preponderante a vre uncea din marile imperii vecine.

Omenii politici români cu vederea pătrunțetore înțeleg că Statul român este chieimat a fi printre elementele echilibrului vechiului sistem politic oriental dislocat, pētra angulară a noilor elemente destinate să înlocuiască sistemul ce dispăre.

Ei sciū că, dacă Românii vor sci a și înțelege misiunea lor și vor lucra a face ca statul lor să devie un element de ordine și de echilibriu în Orient, Europa va avé cele mai mari simpatii, căci, în astfel de condițiuni, cu esistența și consolidarea Statului român se lēgă cele mai scumpe ale sale interese.

Legând astfel interesele Statului român cu interesele sistemului politic din care fac parte și, prin urmare, cu interesele Europei întregi, la esistența lui se vor interesa toți, căci disparițiunea sa ar fi o cauză de perturbațiunile generale, ce ar atinge tote interesele.

Românii înțeleg sarcina misiunii lor și acesta va fi un mare stimulent, care va desvolta facultățile și activitatea lor și i va

Reșinariu este o comună carat românescă, ea numeră după conscrierea din anul 1870 împreună cu apartinența Riul-Sadului 5569 locuitori, are afară de cea din Riul-Sadului trei biserici românesci 2 gr. orientale și una unită, scōlă capitală normală. Ocupațiunea Reșinarienilor este economia vitelor și a câmpului, negoțul cu pei, sēu, lână, tăiatul lemnelor de foc și de lucru. Meserjași au de tot puțin.

Cassa comună are un venit anual dela 20 până la 23 mii florini v. a.

Cel dintăiu episcop după unire al bisericii ortodoxe ardelene Gedeon Nichiticiu denumit în 6 Noemvrie 1783 în timp de 5 ani au avut reședința sa în Reșinariu, iar după ce a repausat s'a înmormētat aici în biserica cea vechie.

Tot aici, în biserica cea vechie, s'au înmormētat în anul 1796 și al doilea episcop Gerasim Adamoviciu.

Asemenea și marele archiepiscop și metropolit al românilor gr. or. din Transilvania, Banat și Ungaria Andreiu baron de Șaguna la espresa sa voință testamentară s'a înmormētat tot la

Reșinariu în anul 1873 în apropierea bisericii cei mari noue, iar pentru conservarea criptei sale au testat acestei biserici 4000 fl. a. în obligațiuni de stat. Cripta acesta în anul 1877 în urma unui conclus al consistoriului arhidieceșan s'a înfrumșetă cu una capelă de pētră cioplită a cărui preș se apropie la 5000 florini v. a.

Reșinariul de și este vechiu de origine totuși nu se află în tot teritoriul seu nici o remășiță din care s'ar puté deduce că ar fi locuit când-va aici o colonie din marele imperiu roman.

Singura ruină care se află pe cōsta așa numită cetățue dela biserica cea mare către apus arată că acolo au existat când-va un castel, probabil ca cel din satul vecin Cisnădiōra: inse pentru ce scop s'au edificat acela, cine au locuit în el, nimenea nu scie. Acum nu se mai vede nimic alta decât unele șanțuri care l'au încungiuurat și în fața pământului ici colea remășiță de mur făcut din pētră și var.

(Va urma).

face a se arăta demni de celelalte mari popoare, de ceilalți mari reprezentanți ai gintei latine!

„Pressa.“

Varietăți.

* (Necrolog). Mortea vicariului de la Oradea-mare, Andreiu Papp, se anunță în următorul chip:

Consistoriul eparchial gr. or. din Oradea-mare, cuprins de adença dorere anuncie cumcă fidelulu și energiosul seu președinte, Archimandritul și Vicariul episcopesc **Andreiu Alexandru Papp**, în urmarea unui morb greu și îndelungat, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatoriului la 7 Iunie st. n. a. c. dimineța la 9-ore în anul 53 al etății.

Remășițele pământesci, după binecuvântarea acelora în biserica gr. or. din loc, se vor așeza spre repaus, în cimiteriul gr. or. centrale, după ritul oriental, în 10 Iunie st. n. a. c. dimineța la 9 ore. Memoria să-i fiă binecuvântată!

Oradea-mare 7 Iunie, st. n. 1878.

* (Postal). La stațiunea din Zahul de Câmpie (comitatul Turdariaș) s'a deschis concurs pentru ocuparea postului de magistru postal cu 120 fl. salariu, 40 fl. pașal de cancelarie și 468 pașal de transport pe lângă condițiunea depunerii unei cauțiuni de 100 fl. în bani gata. — Petițiunile instruite au a se asterne direcțiunei postelor reg. ung. în Sibiu în termen de trei săptămâni, începând dela 7 Iunie n. a. c.

* (Reuniunea sodalilor români) a arangiat eri în pavilionul grădinei „Hermann“ o petrecere cu joc. Ca și celelalte petreceri de felul ei, și acesta a fost arangiată cu gust și forțe bine cercetată. Inteligența din loc a luat în număr considerabil parte la serbătorirea sodalilor; cu toții s'au bucurat vedând progresul cel fac meseriașii nostri în toate privințele. Noi nu putem decât și de astădată să felicităm pre arangiatori pentru bunul lor gust și să dorim reuniunii întregi un vivat, floreat, crescat.

* (Măia). Alaltăeri, Duminecă în 28 Maiu copii dela cele trei scôle elementare greco-orientale, adecă din cetate și ambele suburbii ale Sibiului, serbară împreună „maialul“ în „dumbrava“ Sibiului. Vremea a fost foarte favorabilă. După ieșirea din biserică la 11 ore porniră micuții copilași plini de bucurie — în cântatul muzicii — spre pădure. Mai multe familii din Sibiu domni și dómne, cari au făcut excursiune după améști în pădure, au putut cu plăcere privi la veselia copiilor scolari. Învătătorii cu bunul lor tact sciură să dea petrecerii o vioiciune ocupând pre copii cu deosebite jocuri și cântări. La 7¹/₂ séra în cea mai bună ordine, precum merseră — se întórseră spre casă. Suvenirii plăcute din viața de copil!

* (În reprezentanța comunală a orașului Brașov), s'au ales 29 deputați români. Astfeliu numărul membrilor români în reprezentanța Brașovului se urcă cu cei 14 viriliști, la 43.

* (Petrecere) În favorul scôlei rom. conf. tractuale gr. or. din Orăștia se va arangia în 5/17 Iunie a. c. (a doua di de Rusale) o petrecere de véră în pădurea Orăștiei „Valea“. Acésta petrecere va fi cu atât mai vială, căci se va întruni cu în datinata serbare națională numita „Nedée“ la care întreg poporul nostru ia parte cu multă plăcere.

* (Reuniunea stuparilor din Banat), care s'a constituit în 1873, ținu în 3 Iunie a. c. adunare generală, însoțită cu esposițiune de miere, în comuna Gyarmata lângă Timișóra. Obiectele esposițiunii au fost tot soiul de miere, după flórea din care s'a cules, în faguri și stórsă, céra, vin

oșet de miere, tot soiul de unelte necesare, precum lădi după sistemul lui Dzirzon, mașine de stors miera și céra, și alte unelte măruntă îndemnată, precum, clește, foi, afumătoriu, celule de prins matcele etc. — Chiar și table tipărite de céra pentru strat de faguri. Peste tot nisce lucruri de tot interesante, cari de odată erau și de vëndare, putându-se procura de către interesatii stupari. Între mulți espunători a tras atențiunea un preot reformat din secuime, carele a espus coșuri de albine, de si de sistemul lui Dzirzon totuși maestros construite și îmbrăcate în împletituri de paie. Publicul, care a concurs în număr frumușel, a mai avut și acea rară plăcere, a vedé și stupina br. Ambrozy, proprietariul mare de Gyarmata, care e una dintre cele mai mari stupine în Banat. Ací s'a putut vedé patru pavilone, fiă-care câte cu 90 încaperi sau stupi. Apoi de la coșnița originală, până la cele mai alese sisteme de a lui Dzirzon. Baronul are și esport mare de stupi. Tot acolo a admirat publicul și iepuriscea baronului, în care se vedeau preste o sută de epuri de totă colórea, suri, gălbini, negri ca corbul, și pistriși. Între espunători, locul principal l'a cuprins br. Ambrozy, apoi cei mai mulți docenți, dar a espus și alți economi. Dintre Români a fost de față trei preoți, cari se ocupă cu stupăria, unul dintre ei e și membru al reuniunii, și precum scim face propaganda cu stupăria și între ceialalți frați ai sei, numele lui dl Ioan Vulcan parochu în Liget. Un martor ocular.

„Familia“.

* (Cancelarie advocațională). Dl Nicolau Oncu, avocat ș'a deschis cancelaria sa în Arad.

* (Diare noue). Acum de curënd a apărut „Curierul de Bacău“, ese odată pe săptămână, „Micul jurnal“ ese în toate zilele în Bucuresci, „Toba“ ese odată pe săptămână în Craiova, „Cabinetul de lectură“, ese în Iași odată pe săptămână.

* (O nouă propunere). Cetim în „Curierul“: După propunerea făcută de mult stimatul nostru concetățan D. Gusti către onor. Primărie pentru a înscrie pe zidurile Iașului numele Grivitzza și Alecsandri amintind astfel românilor cele doue biruinți strălucite ce națiunea română a repurtat, pe câmpul de resboiu și pe câmpul literaturii — „Stafeta“ în numărul seu de eri, prin un articol foarte călduros, rógă pe d. Primariu a nu lăsa să trecă acésta ocaziune, fără a lua inițiativa unei manifestări publice în onóra marelui poet. Autorul articolului este convins că orașul întreg se va asocia la acésta operă menită a recunósce, a îmbărbăți și a răsplăti, pe cât ne stă prin putință, prin semne neîndoielnice de stimă și de afețiune, pe ilustrii campioni ai mării naționale. Ne asociem din totă inima la acésta propunere, unind și rugămintele nóstre către d. Primariu pentru a bine voi să numéscă un comitet compus din barbați inteligenți, care să se ocupe de chipul cel mai nimerit, cu care s'ar puté traduce în realitate acésta dorință legitimă și românescă. Acum este ocaziunea de a aréta lumii, că Români, departe de a fi îngrați, sciú să manifesteze mulțămiriile lor, acelor ce rădică gloria și prestigiul țerei. Sântem convinși că la acésta manifestațiune, care va avé caracterul unei adevérate serbători naționale tóte orașele din România și vor trámite delegații lor, să salute pe bardul României devenit al latinității, care de sigur se va grăbi a veni în mijlocul Iașenilor, spre a fi martor la probele de recunoscință și iubire ce locuitorii Municipiului Iași, locul nașterii sale, păstréză biruitoriului dela Mont Pellier.

* (Lipitorile comunelor nóstre). Din Suplac ni se scrie cu datul 5 Maiu n. următoarele: „Israelitul Rosenfeld Sigmond, a fost unul dintre cei mai mari cămătarnici, care pe mulți ómeni a sărăcit și adus la sapă de lemn atât în acésta comună, cât și în comunele învecinate (Vaidacuta și Lasleu rom.) cu procesurile și comisiunile cele multe și necurmăte, ce le a-

ducea dela Dicső Szent Martin mai în totă luna pe capetele séracilor ómeni pentru bani și bucate, care le au dat pe interese ne mai pomenite. Afara de aceste sus numitul Iudeu a fost un om cu totul demoralisat și fără frica lui Dumnezeu Creatoriul și Judicătorul cel drept, însă celor mândrii și rei cu reu le răsplătesce și nu i rabdă fără numai până la un timp apoi le răsplătesce, precum a răsplătit și acestui necredincios: în etatea de 35 iau curmat Dzeu viața, au murit primejdios, prăvălinduse o bute de vin pe densus, ce l'au turtit la pământ fără de a mai puté răsuffa sau vorbi pentru veci.

* (Publicitatea în Englitera). În Englitera și în Irlanda apar actualmente 1,692 diare dintre care 320 în London și 931 în provinciile englese, 56 în provincia Walles, 165 în Scoția, 141 în Irlanda și 20 în insulele britanice. — 145 sânt cotidiene.

* (Transporturi de cucuruz pentru Transilvania). „Correspondența provincială“ din Pétra află, că de o lună încóci se ved venind și eșind din Pétra sute de căruțe unguresci, cari transportă cucuruz (păpușoiu) pe la puntele Ricaz și Prisacani pentru Transilvania.

* (Tifosul cu pete în Bucuresci), se dice, că ar fi luat proporțiuni îngrozitère; prin suburbii zac mai mulți ómeni de acésta bólă, iar spitalele sânt pline. „Rom. lib.“ adauge la acésta tristă scire, că consiliul medical superior din capitală n'ar fi luat nici o măsură escepțională contra acestei stări periculoase.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Modeluri

de
PROSĂ ROMANĂ.

b) A. I. ODOBESCU.

Ψευδο-ζωμνητικός. Epistolă scrisă cu gând să fie Precuvântare la cartea „Manualul vânătorului“ (de C. C. Cornescu). Bucuresci 1874. (XII—262 pag.)

(Urmare.)

„A dóua di, diđi de dimineța, feciorul de împérat, mai mult vesel decât duios, își luă diua bună dela Dómna maică-sa, care se silia, sërmana, pe cât putea ca să și stăpânéscă plánsul și obida ce o întunecau. Era vesel voinicelul, fiindcă în curțile palatului îl așteptau ca să'l însoțéscă în cale o sumă de

boieri mari ai oștilor, puterea domniilor și gróza dușmanilor, toți călări și înarmați cu săgeți, cu buzdugane și la hráne cu arcane, gata-a merge după sóre să începă-o vânătoare după urși și căprioare, după páséri gălbioare, ce sânt bune la mâncare și plăcute la cântare.

„Apucară în spre méđă nópte și trecënd pe Scărișóra, unde'i lesne cui scobóră, luară apa Buzéului în sus, tot cântând și veselind. Răsunau delurile și vâile și apele riului pe unde trecea mândra cetă de voinici. Dar când sosi ră la înfurcitură Biscei, acolo unde se asterne o poieniță verde, umbrită de plopi, de stejari și de fagi, feciorul de împérat deodată își oprí armásariul în loc și în gura mare strigă așa către soții sei: — „Měi frați! vedeți „colo drept însus muchea naltă și ple-„suvă a Penteleului; acolo am să me „duc, tot în fuga calului. Cine póte, „ție-se după mine!“ — „Și dând pintenii sprintenului seu fugariu, ca un fulger se răpedi prin valea îngustă a părélui. Sub copia pintenogului, petrile scăpărau, apele clocotiau, pulberea în sus se înalța, cu nuorii s'amesteca, și apoi în jos iar cădea, vâlcéua înnegura și pe voinic mi'l ascundea cu totul din vederile boierilor, cari rămásese departe, departe în urma lui.

„Trecu el ca în sbor, cu fugariul spumegat, prin valea Rossilor, pe sub muchea Paltinului, pe la gura Teghi; sári ca un smeu pe deasupra Curselor de petró; își zări, ca prin vis, chipul oglinđit în apele cătránite ale Ghenunei Dracului, și printre brađi, printre molifți, printre afini și ienuperi, suí mlaca Cernatului până în vârful muntelui. Sbura calul nebun cu cóma și cu narea în vânt; iar călărețul, cu mințile răpitate de mulțămire, sorbind cu desfătare în pept mirosul răcoros al brađilor și al florilor, dór că se simția dus ca vântul și ca gândul, peste stânci, peste verdéță, peste gol și érbă creță.

„Când fu la améđul mare, fugariul stătú locului și feciorul de împérat se trezi singur singurel chiar deasupra Penteleului. Giur împregiur, cât cuprindea ochiul, zări numai creste de munți, cari mai mari, cari mai mărunți. Dar mai presus de toți se ridica creștetul gol, de pe care el privia și vedea, jos pământul cu verdețile, cufundându-se de tóte părțile, iar sus, ceriul limpede și senin, scáldat numai în raze de lumină. Sórele dogoria drept deasupra și, în arșița améđului, pare că contenise ori-ce adiere; nici o suflare nu se simția, nici un sunet, nici o mișcare.

„Sta mărmurit voinicul; — nici că mai pomenise el așa tăcere, așa pustiu, așa mândrețe! — când deodată, pe sub róta aurită a sórelui, se ivi o pasère măréță, un vultur negru cu aripile falnic destinsse. De grab puse voinicul mâna pe arc, îl încordă și gata era să răpedă săgéta, când pe sus auzi vulturul croncânind în limba sa cea pásărescă:

„Împérate, luminate,
„Nu'mi lua dițele tóte;
„Iami le pe jumétate;
„Că'ți voiu da eu nestemate,
„Chiar pétra zamfirului,
„Limpeđimea ceriului!“

„Feciorul de împérat destrună arcul, minunat de așa cuvinte; iar pasérea drept mulțamită că o iertase cu viéță, lăsă să'i pice din cioc pe oblâncul șelei voinicelului, o petró de zamfir, mare și frumósă, limpede și albastră întocmai ca seninul ceriului.

„Din césul când căpétă acésta nestemată și o ascunse în sin, nu mai rămase pasère pe ceriu care să nu fie robită la voința lui. Pentru densus, tóte sburátorele, mândrii păunași, sélbăticoși cocori, bufnițe cobitóre, șoimi děrji, găinușe moțate, dumbrávence cu aripi verđi, pupăze cu creste bălțate, grauri pestriți, sitari, dropii și ierunci, tóte picau ca fermecate, când eșia el la vânătoare: iar de se preumbla numai prin codri și prin liveđi, mierlile și privighitorile, pitulicile și stigleții pressurele și sfranciocii, petroșeii și sfrdelușii, botgroșii și scatii, țoii, cintezoii și pițigoi, toți îl întâmpinau peste tot locul cu dulcele lor cântări; cucul îi vesteia la tot césul mulți ani cu noroc, și prigorii, cu pene albastre, îl însoțiau pretutindenii, chiuind și sburând vesel deasupra capului seu.

„Trecu o di, trecură dóue, ba mai trecură și alte nóue și voinicelul nu se îndura ca să se instrăineze dela mândrele plaiuri ale Buzéului, în care el domnia acum, cu voce bună; peste totă firea sburátore câtă fálfae sub sóre. Nóptea pe la cântători, până a nu se reversa bine de đori, el era purces la vânătoare, și mai adese séra îl apuca prin păduri, ucigând și stérpind alte páséri cobitóre ce se arată numai prin întunerec.

„Rătăcia într'o di pe culmea pădurósă a Istriței, — tocmai colo jos, la curmătura delurilor, sub care încep a se asterne câmpiile, — când deodată, fără veste, pe la sfințitul sórelui, se ridică din vale un vânt mare și turbat, care induoia fagii, frângea plopii, smulgea ulmii și cletena cu urlet tot codrul și tot muntele. Într'o clipă

nuorii de pretutindeni la un loc se adunară, negurile se îndesară, și presto tot ceriul se destinsese un pod întunecat de fer și de aramă, preste care trecea și se învârtia sântul Ilie, incurându-și armăsarii cu tunete și cu plesnete, și scâpărând numai fulgere și tresnete, de sub rôtele carului seu. Apoi dintr'o năprasnică detunătură, se sparse deodată podul, brădat de mii de săgeți luminoase și încep a curge pre pământ, o plöie gróznică,

plöie cu șiröie
de făcea părăie;
plöie cu bășici
de strica poticii;
plöie spumegată
'neca lumea tötă;
plöie de potop
făcea lumea snop.

„Când se mai potolî furtuna, feciorul de împărat căută a se urni din scorbura unde stătuse pitulat; dar el nu mai scia încărău să mai apuce, așa de tare era, în codru, și frunđa dêsă, și nóptea întunecósă, și calea petrosă; pe unde căuta urma umblată, urma era stersă; pe sub atâtea tulpine surpate și în lapoviță inecate, pe sub atâtea frunđare cădute, tóte cărările se făcuse nevêdute. Nu vedea, nu auđia nici în greul pământului, nici în ușurelul vântului; numai când trăgea bine cu urechia, îi venia din depărtare la auđ, chiotul ghionöei ce își ascuția nóptea ciocul de cöja copacilor, și miorlăitul cucuvăielor care se cheamau jalnic una pe alta prin mijlocul besnei; apoi uneori îi trecea repede pe dinaintea ochilor și câte o umbră négră de lăstun rătăcit, care cădea din vêsduh, cu lungele'i aripe îngreuiate de plöie.

„Tötă nóptea ar fi umblat el fără sporiu; dar noroc că avea cu sine pe coteiul lui cel mai bărbat, cel mai priceput, cel mai credincios,

Miclăuș, căne 'nvêțat
Scie sama la vênat;
El apucă spre colnic,
Ușor, sprinten și voinic.
Tot spre vale se lăsa,
Și cărarea căuta,
Botul prin erbă vêrînd,
Urmele tot mirosind
Urma'i ici, urma'i coala!
Miclăuș n'o mai perdea,
Pr'intunerec o simția,
Nóptea întocmai ca țiua.

(Va urma.)

Sciri ultime.

De eri séră cerculeză în orașul nostru faima despre o mobilisare. După cum aflăm mai departe acesta ar fi deocamdată numai parțială. De și n'avem pân'acum informațiuni de natură deplin pozitivă, totuși putem constata öre care mișcare în corpul oficerilor de aici, ce ne întăresce încrederea în informațiunile nôste private.

Din Berlin se telegrafază că min. pres. Brătianu va sosi acolo luni séră iar min. Cogălniceanu marți astăzi séră.

Tot din Berlin se anunță că negoțiările reprezentantului banței de Paris cu membrii berlinezi ai organelor de administrațiunea căilor ferate române ar fi avut acel rezultat că grupu financiar parisian va face acum guvernului român propuneri pentru spriginirea acuzițiunei intenționate a liniilor române. Astfel această afacere să și afle deslegarea în Bucuresci.

Camera României a votat de nou un credit de 2,000,000 lei pentru întreținerea armatei.

„Jourual de St. Petersburg“ crede că congresul va ține numai opt zile, având natură ipotetică; cu tóte că există conțelegere asupra cestiunilor ce-

lor mai de căpetenie cu privire la tratatul dela San Stefano, totuși s'ar mai puté ivi diverse cestiuni, a căror pertractare ar lungi esistența congresului.

Bursa de Viena

din 26 Maiu (7 Iunie) 1878.

London	118 60
Argint	103 80
Galbin	5 64
Napoleon d'aur (poli)	9 47 1/2
Valuta nouă imperială germană	55 45

Economic.

Sibiu, 7 Iunie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.20—9.20; Grâu secăreț, fl. 7.—7.80; Săcară fl. 6.10—6.50; Orz fl. 6.; Ovês fl. 2.90—3.30; Cucuruz fl. 6.20—6.60; Mălaiu fl. 7; Cartofi fl. 2.50—3.; Semênță de cânepă fl. 14—15; Mazere fl. 10; Linte fl. 12.—; Fasole fl. 8.—; Făină fl. 7; Slăniună pro 50 chilo fl. 31; Unsör e de porc fl. 30.—; Său brut fl. 17.50; Luminăride sêu pro 50 chilo fl. 30.—; Său de luminări fl. 25.—; Săpun fl. 21.—; Fân pro 50 chilo fl. 0.90—1.10; Cănepă fl. 28—30; Lemne vêtôse de foc pro metru cub fl. 3.20; Spirt pro grad 75.— cr.; pro chilo: carne de vită 34—40 cr.; Carne de vițel 30—36 cr.; Carne de porc 44—48 cr.; öue, 10 de 20 cr.

Estras din föia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 28 Iunie și 29 Iulie imobil. rămasului după Alecsandru Gündöl în Abrud (jud. cerc.); în 12 Iunie imobil Sarei Krausz și soți în Velț (jud. cerc. în Medias); în 25 Iunie și 25 Iulie imobil. lui Teodor Ceteanu în Diod (jud. cerc. Aiud); în 15 Iunie și 17 Iulie imobil. rămasului după George Áved în Toplița română (jud. cerc. Reghinul săsesc). în 11 Iunie imobil. moștenitorilor Iosefinei Polak în Lugoșul nemțesc (oficiul cărilor funduare); în 24 Iunie și 24 Iulie imobil. lui Emil Lebovics în în Sigetul Marmăției (ofic. cărt. fund.); în 18 Iunie și 18 Iulie imobil. lui Francisc Sebestyén în Arad (tribunal). —

Nr. 77.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în Blăjeni-Naleasat lângă nepuținciosul paroch Ioan Ciocan, se escrie prin acesta concurs până la 30 Iunie a. c. Emolumentele împreunate cu acest post sânt jumătate din tóte venitele unei parochii de clasa a III.

Doritorii de a căpêta acest post să și așternă rugările lor, instruite conform statutului organic la subsemnatul până la terminul sus prefipt.

Brad, (Hunyadmegye) 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Miheltan m/p.,

1—3 protopresb. gr. or. al Zarandului.

Nr. 26 — 1878.

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a treia Bucerdea vinósă română și magiară în protopresbiteratul Alba-Iulia, se escrie concurs până la 24 Iunie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Venitele stolari regulate în sinodul parochial din 11 Decembre 1877.

2. Un fênaț de 1/2 juger.

3. Casa pentru locuință se va închiria din cassa bisericeii, până când se va edifica nouă.

4. Dele 100 familii 1 feriă (8 copuri) must, iară în lipsa mustului această simbrie se respunde în bucate, grâu sêu cucuruz, 16 copuri.

Tóte aceste venite dau suma de 306 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie să și așternă petițiunile sale instruite în sensul statutului organic la subscrisul până la terminul sus îndigitat.

Alba-Iulia, 10 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alesandru Tordăsan m. p.,

2—3 protopresbiter.

Nr. 89.

CONCURS.

Pe basa grațiosei decisiuni a Măritului Consistoriu archidiececan dto.

24 Novembre, 1877 Nr. 2913 B. ex 1877. pentru stațiunea de capelan lângă bêtărânu paroch Ioan Vereș în parochia română gr. or. de a III clasă Gyerö Oșorheiu cu filia Gestrade se escrie concurs până la 2 Iuliu, 1878.

Venitul preoțesc împreunat cu acest post de capelan, din jumătate stola preoțescă și din usul fructului de jumătate al porțiunei canonice de 20 jugere agru și fênaț comasat este de 150 fl. din care alesul și întăritul capelan va avé a se îngriji și de propria sa locuință.

Concurenții la acest post sânt pofțiți a substerne subscrisului, concursele sale cătră sinodul parochial adreseate, basate pe statutul organic și pe dispozițiunile sinodali archidiececane din 1873, până la terminul indicat.

Cluj, 19 Aprilie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasilie Roșescu m. p.,

2—3 ppresb. rom. gr. or.

Nr. 99.

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei de preot în comuna Fueși-Bogara, în protopresbiteratul Iliă-Mureșului se deschide concurs cu terminul până la 29 Iunie a. c. st. v.

Doritorii de a ocupa această stațiune de clasa a III. să binevoescă a și trâmite rugările lor, instruite conform statutului organic și dispozițiunilor sinodali din anul 1873 la subscrisul oficiu până la terminul indicat.

Emolumentele sânt:

1. Fênaț de 1 juger și 200°□.

2. Cimiteriu de 520°□.

3. Dela 120 familii câte 8 cupe cucuruz în bómbe.

4. Dela 120 familii câte o ți de lucru parte cu vitele parte cu pămile.

5. Stola usuată dela 120 familii. cari emolumente computeate tóte în bani dau suma de 285 fl. v. a.

Acest concurs se deschide în urma ordinațiunei Preavenerabilului consistoriu archidiececan dto. 11 Martie Nr. 597 B. — 1878.

Gurasada, la 16 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,

2—3 adm. prot.

Nr. 98.

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a III. Vorța cu filia Valea-Lungă, protopresbiteratul Iliă-Mureșului se deschide concurs în urma ordinațiunei Preavenerabilului Consistoriu archidiececan dto. 16 Martie, 1878. Nr. 715 B. cu terminul până la 29 Iunie 1878, prelângă următorele emolumente:

1. Casa parochială cu grădină de legumi de 332°□.

2. Pământ arătoriu de 7 jugere 1506°□.

3. Fênaț de 1 juger 869°□.

4. Pământ neroditoriu numai de pășune 15 jugere□.

5. Dela 100 familii câte una măsură cucuruz și dela 50 familii câte două măsuri cucuruz cu tuleu — măsură de 16 cupe. —

6. Stola usuată dela 150 familii, din care a treia parte compete cantorului.

Aceste emolumente computeate în bani dau suma de 447 fl. 20 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie vor avé a și așterne rugările instruite în sensul statutului organic la subscrisul până la terminul indicat.

Gurasadului 1 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,

2—3 adm. prot.

Nr. 106.

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea de paroch în comuna Bacaiuț aparținătore protopresbiteratului gr. or. II al Gioagiului, pre lângă concediul Preavenerabilului contistoriu archidiececan se escrie concurs cu terminul până la 29 Iunie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială și cuchnă într'un edificiu cu casa de scólă . . . . . 120 fl.

2. Venitul stolar usuat care după calculul de mijloc aduce pe an . . . . . 120 fl.

3. Dela 172 familii câte una ferdelă bucate și adecă 42 familii grâu computeat a 2 fl. ferdela 83 fl. ér dela 130 familii cucuruz sfărîmat a 1 fl. 60 cr. . . . . 208 fl.

4. Dela 172 familii câte o ți de lucru a 25 cr. . . . . 43 fl.

5. Folosirea cimiteriului 30 fl. de tot . . . . . 485 fl.

Doritorii de a ocupa această stațiune de paroch, ca clerici absoluți au a și așterne suplicele lor la acest scaun protopopesc până la terminul mai sus indicat.

Secă rêm b, 10 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Sabin Piso m. p.,

2—3 ppresbiter.

Nr. 123.

EDICT.

Dimitrie Ioan Neculoiu din Resnov. protopresbiteratul Branului, a părăsit cu necredință de 5 ani de zile pre legiuita sa soție Maria născută Ioan Parvu Constantin din Cărstian, fără de a se sci locul unde se află, este prin acesta citat ca în termin de un an și o ți să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui să va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i.

Brașov, 29 Aprilie, 1878.

Forul matrimonial gr. or. al tractului Branului.

Iosif Barac m. p.,

2—3 protopresbiter.

Seghedin
1876.

FRĂȚII FABRIȚIUS,
fabrică de mărfuri de aramă și metal
în Sibiu,

Sibiu
1877.

se recomandă pentru adaptarea de fabrici de spirt și zahar, bererii, vâpsitorii, mașine de vapor, aparate de încălđit, și iau asupra și tóte reparaturile privitóre la acele.

DEPOSIT de ventiluri de vapor turnate din fer; de pipe de aramă, manometre, cade de apă, armaturi pentru căldările de vapor, lespeđi de gumă pentru astupături și oleiuri de uns mașinile.

Grătare noué patentate pentru aparatele de încălđit, förte de recomandat, fiind eftine și din cauza cruțării însemnate în materialul de foc.

3—3